

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, SA

Sagsøgte: Francisco Javier Rodríguez Barbero og María Ángeles Barbero Gutiérrez

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Når en national retsinstans tager stilling til, om der foreligger et urimeligt kontraktvilkår om morarenter på boliglån, skal den da, i overensstemmelse med Rådets direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, herunder især direktivets artikel 6, stk. 1, og med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og brugere i overensstemmelse med ækvivalens- og effektivitetsprincippet, fastslå, at det pågældende kontraktvilkår er ugyldigt og ikke bindende, eller skal den tilpasse vilkåret om renter og pålægge rekvirenten eller långiveren at foretage en fornyet beregning af renterne?
- 2) Udgør den anden overgangsbestemmelse i lov nr. 1 af 14. maj 2013 ikke blot en klar begrænsning af forbrugerbeskyttelsen, når retten herved underforstået pålægges en forpligtelse til at tilpasse et urimeligt vilkår om morarenter ved at foretage en genberegning af de fastsatte renter og opretholde gyldigheden af en urimelig bestemmelse i stedet for at erklære dette kontraktvilkår for ugyldigt og ikke bindende for forbrugeren?
- 3) Er den anden overgangsbestemmelse i lov nr. 1 af 14. maj 2013 i strid med Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, herunder især direktivets artikel 6, stk. 1, idet den er til hinder for anvendelsen af ækvivalens- og effektivitetsprincippet på forbrugerbeskyttelsesområdet og ikke giver mulighed for at anvende den sanktion, hvorved urimelige kontraktvilkår om morarenter, som er fastsat i aftaler om boliglån, der er indgået inden ikrafttrædelsen af lov nr. 1 af 14. maj 2013, erklæres for ugyldige og uden bindende virkning?

⁽¹⁾ EFT L 95, s. 29.

Sag anlagt den 21. februar 2014 — Europa-Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-88/14)

(2014/C 135/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved B. Smulders, B. Martenczuk og G. Wils, som befuldmægtigede)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Såvel artikel 1, nr. 1), som artikel 1, nr. 4), for så vidt som sidstnævnte indfører en ny artikel 4b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1289/2013 af 11. december 2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav⁽¹⁾, annulleres.
- Det fastslås, at virkningerne af de annullerede bestemmelser og enhver heraf udledt gennemførelsesforanstaltning opretholdes, indtil disse inden for en rimelig tidsramme erstattes af retsakter, der er vedtaget i henhold til traktaten, som fortolket i Domstolens dom.
- Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Subsidiært, for det tilfælde, at Domstolen måtte fastslå, at de ovennævnte bestemmelser ikke kan udskilles fra resten af den anfægtede forordning, har Kommissionen nedlagt følgende påstande:

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1289/2013 af 11. december 2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav, annulleres.

- Det fastslås, at virkningerne af den annullerede forordning og enhver heraf udledt gennemførelsesforanstaltning opretholdes, indtil disse inden for en rimelig tidsramme erstattes af retsakter, der er vedtaget i henhold til traktaten, som fortolket i Domstolens dom.
- Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har nedlagt påstand om, at såvel artikel 1, nr. 1), som artikel 1, nr. 4), for så vidt som sidstnævnte indfører en ny artikel 4b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1289/2013 af 11. december 2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav, annulleres. For det tilfælde, at Domstolen måtte fastslå, at ovennævnte bestemmelser ikke kan udskilles fra resten af den anfægtede forordning, har Kommissionen subsidiært nedlagt påstand om, at hele forordningen annulleres.

Kommissionen er af den opfattelse, at de pågældende bestemmelser er uforenelige med artikel 290 TEUF og 291 TEUF, for så vidt som de foreskriver, at der anvendes delegerede retsakter, eftersom de omhandlede delegerede retsakter ikke supplerer eller ændrer den lovgivningsmæssige retsakt, men gennemfører den.

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 74.

Appel iværksat den 4. marts 2014 af Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, SA til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 13. januar 2014 i sag T-134/12, Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT mod Kommissionen

(Sag C-102/14 P)

(2014/C 135/30)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, S.A. (ved advokat M. Jiménez Perona)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 13. januar 2014 i sag T-134/12 ophæves i det hele, for så vidt som afviste annullationssøgsmålet.
- Subsidiært ophæves en eller flere dele af nævnte kendelse:
 - Kendelsen ophæves for så vidt angår den støtte, der er modtaget for de projekter, som er anført på første side i stævningen i annullationssøgsmålet.
 - Kendelsen ophæves for så vidt angår de afviste påstande om erstatning vedrørende projektet *BeyWatch*.
 - Kendelsen ophæves for så vidt angår de afviste påstande om erstatning vedrørende projektet *Indect*.
 - Kendelsen ophæves for så vidt angår de afviste påstande om erstatning vedrørende de øvrige projekter.
- Kendelsen hjemvises i det hele til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse om sagens realitet.
- Subsidiært hjemvises en eller flere dele af kendelsen, som efter Domstolens opfattelse skal realitetsprøves af Retten.
- Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i den foreliggende sag og i sag T-134/12, der vedrører de samme anbringender.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten har begået en faktisk fejl i forbindelse med bevisbedømmelsen i den appellerede kendelse, idet den ikke har taget hensyn til visse af de dokumenter, som appellanten har fremlagt til støtte for søgsmålet. Appellanten er af den opfattelse, at Retten har set bort fra faktiske omstændigheder, udeladelser og dokumenter, som er af stor betydning for kendelsens begrundelse.